

حبیب‌الله زنجانی در گفت‌وگو با «شرق»:

«شهرنشین» شده‌ایم «شهروند» نه

گروه جامعه: جهان هستی بر تغییر استوار است و همه پدیده‌ها همواره در حال تغییرند و گویی هر دم از این باغ بری می‌رسد / تازه‌تر از تازه‌تری می‌رسد. در وادی فلسفه این سخن از «هراکلیت» فیلسوف عصر باستان یونان نقل شده است که «در یک رودخانه بیش از یکبار نمی‌توان...

صفحه ۷

یکشنبه ۲۹ بهمن ۱۳۹۱ ۶ ربیع‌الثانی ۱۴۳۴ ۱۷ فوریه ۲۰۱۳

موسیقی

شوالیه آواز ایران ۶۳ ساله شد

کیمیایی در پهنه هنر ایران

صفحه آخر

تیترا

تورها ۵۰ تا ۳۰۰ درصد افزایش بها یافتند

گرانی «تور لیدر» گردشگری

صفحه ۶

نگاه پر خطر

به میراث فرهنگی

یادداشتی از سیداحمد محیط طباطبایی

صفحه ۷

حرف اول / جهان

سال سوم امید

حسین رویوران ، کارشناس مسایل خاور میانه

مردم بحرین دومین سالگرد انقلاب را جشن گرفتند و وارد سومین سال قیام خود شدند. برای اولین بار این قیام نسبت به قیام‌های دهه ۷۰، ۸۰ و ۹۰ میلادی استمرار پیدا کرده است. این امر نشان می‌دهد که اراده مردم بحرین نسبت به تغییرات در ساختار سیاست جدی است و این بار فریب وعده‌های دولت را نمی‌خورند. در نمایی کلی، مخالفان دو طیف هستند گروهی از مخالفان به‌خصوص جمعیت الوفاق، به دنبال پادشاهی مشروطه هستند و بر این باورند که حاکمیت از آن مردم است و این مجلس است که نخست‌وزیر و وزرا را انتخاب می‌کند و عملکرد این افراد باید زیر نظر مجلس قرار بگیرد. طیف دیگر، جنبش وفاء هستند که به دلیل بی‌اعتمادی، معتقد به تغییر نظام است. در فرادهم قانون اساسی که اوایل هزاره سوم و زمان روی کار آمدن حمد بن عیسی‌ال خلیفه، پادشاه کنونی بحرین بر گزار شد، حمد بن عیسی‌ال خلیفه نامه‌ای مکتوب به شیخ عیسی قاسم، بزرگ‌ترین روحانی بحرینی نوشت و متعهد شد که در صورت تصویب این قانون همه چیز با خواست مردم پیش برود. بر اساس همین وعده، ۹۸ درصد بحرینی‌ها به قانون اساسی رای دادند. اما پادشاه بحرین علیه امضا و نامه خود کودتا کرد و به هیچ‌کدام از وعده‌هایش عمل نکرد. این موضوع نشان می‌دهد که عدم اعتماد به یک سابقه تاریخی برمی‌گردد. به هر حال اکنون کمترین سقف خواسته‌های مخالفان، پادشاهی مشروطه و بالاترین سقف، تغییر کامل نظام است. اما نظام به هیچ‌کدام از خواسته‌ها توجهی نمی‌کند. دور اول مذاکرات که یک سال پیش شروع شد هیچ نتیجه‌ای نداشت. دلیل نتیجه ندادن مذاکرات این است که پادشاه بحرین به دنبال این است که امتیازات فردی به جبهه الوفاق بدهد و مساله را فیصله دهد. از سویی دیگر فساد مالی نیز در میان خاندان آل خلیفه فراگیر است. از سوی دیگر دولت بحرین در حال دادن تابعیت سیاسی است تا از این طریق معادله جمعیتی را به هم بزند. از لحاظ جمعیتی ۵۵ درصد بحرینی‌ها شیعه و ۲۵ درصد سنی هستند و از آنجا که شیعیان به طور فراگیر در قیام حضور دارند، دولت سنی آل خلیفه اکنون به تعداد زیادی سنی غیربحرینی، تابعیت بحرینی داده تا وضعیت جمعیتی موجود را برهم بزند. در حال حاضر نه دولت توان یکسره‌سازی و مهار قیام را دارد و نه مخالفان موفق به سرنگونی نظام شده‌اند. دلیل این امر آن است که دولت اسلانهادهای سرکوب را از اقلیت انتخاب کرده و قیام مردم منجر به دودستگی در نهادهای سرکوب نمی‌شود. به همین دلیل درگیری‌ها دنباله‌دار شده است. با این حال دولت بحرین دچار ضعف شده و ناگزیر به استمداد از عربستان، اردن، امارات و یگاکری تعداد زیادی مزدور شده است.

شرق روزنامه

برنده جایزه «وِردل پرس فوتو» درگفت‌وگو با «شرق»:

مرگ انسان‌ها به راحتی آب خوردن شده است

گروه هنر: تصویر تکان‌دهنده است. مردم‌مانی اندوهگین و خشمگین، پیکر دو برادر را در یکی از کوچه‌های تنگ «غزه» تشییع می‌کنند. مشابه این تصویر، طی ماه‌های گذشته زیاد بر صفحه اول روزنامه‌ها و نشریات جهان جای گرفته، با این حال هنر «پل هانسن» عکاس سوئدی...

صفحه ۱۱

سال دهم ، شماره ۱۶۷۴ ، ۱۶ صفحه ۱۰۰۰ تومان

سرمقاله

بی‌سروسامانی بخش خودرو

غلامرضا تاجگردون
نایب رییس کمیسیون برنامه و بودجه مجلس

پنجشنبه هفته گذشته خبری تصویری از تلویزیون ایران درباره احتکار خودرو در چند پارکینگ پخش شد و سپس از یکی از مدیران کل اصلی وزارت صنایع در مورد این موضوع سوال شد که پاسخ بسیار شگفت‌انگیز بود. ایشان فرمودند: ما از مردم درخواست داریم اگر به این موارد برخوردند حتما گزارش دهند اگر چه مسؤولان آن ما نیستیم و سازمان حمایت باید موضوع را بررسی کند. چرا کسی پاسخگوی این بی‌سروسامانی تولید و قیمت خودرو نیست؟ انحراف از آنجا شروع شد که همگان تشخیص دادند این صنعت کهن و نازکی را در پنبه نگه‌داریم تا مملکت آسیب نبیند و در مقابل این دلسوزی، سهامداران و حلقه‌های وابسته به آنان که ریشه در روابط خاص داشتند به اندوخته خود افزوده و پول کشور را که به امید شغل و تولید به این سو هدایت شده بود در بورس‌بازی صدچندان کرده و امروز در شرایط سخت حاضر به گذشت از قسمتی از سودهای بادآورده خود نیستند و مردم آسیب‌پذیر جامعه باید آن را تحمل کنند.

همچنین، عدای در مقابل بدهی سنگین این صنعت به سیستم بانکی سکوت کردند و گذاشتند منابع از جیب مردم خارج شده و بیت‌المال در سهام این موسسات و به‌خصوص دارندگان آنان یعنی موسسات مالی بزرگ جولان داده و تلوان بی‌تدبیری این نهادهای دولت و دستگاه‌های ناظر را مردم می‌دهند، در کنار کیفیت پایین خودرو، هزینه بالا را هم تحمل کنند. معلوم نیست این همه هزینه قطع وابستگی صنعت خودرو از ارز خارجی را چه کسی باید بدهد؟ یک روز ساز خوش بیان آن را زدند که صنعت قطعه‌سازی ما از وابستگی ارزی خارج شده و هزاران میلیارد منابع سیستم بانکی را بلوکه کرده و امروز هم به‌واسطه بالا رفتن قیمت ارز قیمت‌های جهش‌یافته خودروها را به مردم تحمیل می‌کنند. جالب‌تر از همه اینکه به مدل تحلیلی افزایش قیمت‌ها، حسایی هم برای خزانه دوختند. آیا نباید وزارتخانه ذی‌ربط در دولت پاسخگوی تعادل قیمت، تولید، بازار، قیمت تمام‌شده، منابع بانکی، قطعه‌سازان و ... باشد؟ احتکار خودرو و از همه مهم‌تر احتکار خودروهای وارداتی که به‌واسطه عدم تنظیم سیاست‌های ارزی صورت گرفت باید به سرعت مورد توجه قرار گیرد. یک مسؤول دولتی چگونه به خود اجازه می‌دهد در مقابل مدرک مستند احتکار مشهود خودرو بگوید به سازمان حمایت شکایت کنید؟! آیا نهادهای نظارتی و بازرسی نمی‌توانند در مقابل این نوع رفتار واکنش سریع نشان داده و عمل کنند؟ اگر چه حتی واکنش سریع هم دردی از مردم دوا نکرده و بی‌تدبیری ادامه داشته و عدم پاسخگویی نیز همچنان، ولی قطع یقین سهم دولت و دستگاه اصلی آن در این روش مدیریتی سهم بالایی است که باید پاسخگو باشد. انتظار از برخورد و اصلاح امور نیست ولی انتظار می‌رفت آثانی که تدبیر تصمیم را ندارند تصمیمی را به عقلا داده تا بیش از این مردم و اقتصاد آسیب این روش‌ها را نخورند.

یادداشت / ورزش

کناره‌گیری امیدبخش «مار تینتی»

تغییراتی که به‌وجود آمده و عقب‌نشینی IOC، کشتی به المپیک برمی‌گردد. یکی از دلایلی که درباره حذف کشتی عنوان شد این بود که کشتی در حال حاضر زیبایی گذشته را ندارد. من صددرصد این موضوع را قبول دارم در سال‌های اخیر فیلا برای اینکه نظر IOC را به دست بیاورد بارها قوانین را عوض کرد تا کشتی را زیباتر کند اما بدتر و بدتر شد تا جایی که الان دیگر از زیبایی کشتی چیزی نمانده است. قوانین به کشتی گیر اجازه نمی‌دهد با قدرت و تکنیکش خودش را به حریف تحمیل کند. دو دقیقه دفاع می‌کند و شانس می‌آورد و پرند می‌شود. من سال‌ها عضو کمیته مربیان فیلا بودم و در بیش از ۱۰ جلسه شرکت کردم اما متأسفانه در آنجا افرادی حضور داشتند که از هیچ تخصصی بهره نمی‌بردند، فقط دوست داشتند عضو باشند، سه یا چهار مسافرت بپروند و از هتل و مزایا استفاده کنند. در هیات‌ریسه فیلا هم افراد غیرمتخصص صاحب نفوذ بودند.

ادامه در صفحه ۲

منصور برزگر
پیشکسوت کشتی

کناره‌گیری آقای مارتینیتی از ریاست فیلا یک اتفاق بسیار خوب برای کشتی جهان بود. فیلا در سال‌های اخیر تقریباً آلوده شده بود و از آن حالت دهه ۷۰ که ما خودمان کشتی می‌گرفتیم خارج شده بود. با معاملات پشت پرده مسابقات جله‌جایی شد و همین عامل هم جریان مداوای این دانشجوی مصدوم قرار داشت. هزینه این بیمار پس از یک هفته بستری در بیمارستان تنها ۵۶ راند (واحد پول آفریقای جنوبی) معادل ۵۰۰۰ تومان (در آن زمان) شد. به گفته همکارم در سفارت این مبلغ نیز برای پذیرش بود و تمامی هزینه‌های درمان به صورت کاملاً مجایی ارائه شده بود. این دانشجوی بیمار نه تحت پوشش بیمه‌ای بود که متقبل هزینه‌های درمان شود و نه ویزای طولانی مدت داشت تا به عنوان شهروند آن کشور تلقی شود و از مزایای شهروندی بهره جوید.

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق

۸۸۹۸۶۸۲۲
۸۸۹۸۶۸۲۱
۸۸۹۸۶۸۲۰

معرفی آژانسهای مسافرتی و هتل ها و مراکز گردشگری

دلتابان ۲۲۹۰۲۲۰۲

ارگ جدید ۸۸۳۸۱۹۱۹

رجوع به صفحه ۱۳ و ۱۵

موضع رهبری درباره

رخدادهای روز «استیضاح»

- متأسفانه رییس یک قوه به استناد یک اتهام ثابت‌نشده و حتی مطرح‌نشده در دادگاه، دو قوه دیگر یعنی مجلس و قوه قضاییه را متهم ساخت که کاری بد، غلط، نامناسب، خلاف شرع خلاف قانون و خلاف اخلاق بود
- این رفتار، حقوق اساسی مردم را نیز تضییع کرد چرا که زندگی در «آرامش و امنیت روانی و اخلاقی»، جزو حقوق اساسی ملت است. بنده فعلاً نصیحت می‌کنم که این کار شایسته‌ای برای نظام جمهوری اسلامی نیست
- دفاع رییس محترم مجلس هم قدری زیاده‌روی بود و لزومی نداشت نه آن متهم کردن، نه آن برخورد کردن و نه آن استیضاح مسایل مناسبی نبود
- اینکه عده‌ای برخی را ضدولایت و ضدبصیرت بنامند و شعار بدهند نظیر آنچه اخیرا در قم روی داد، اقدامی غلط است و بنده کاملاً مخالف این کارها هستم
- روسای قوای مقننه و قضاییه در نامه‌های جداگانه‌ای تبعیت خود از سخنان مقام معظم رهبری را اعلام کردند

صفحه ۳

کشورهای صاحب کشتی از کناره‌گیری «مار تینتی» استقبال کردند

ایران و آمریکا در مسیر اتحاد ورزشی

صفحه ۱۳

یادداشت

دو خاطره از «سلامت»

شاخص‌ها چه بسا از آنها بالاتر است و اگر این گونه است پس مشکل کجاست؟ چند سال قبل که عهده‌دار مسوولیت سفارت کشورمان در آفریقای جنوبی بودم، یکی از دانشجویان ایرانی به‌دلیل حادثه‌ای یک هفته در یکی از بیمارستان‌های پرتوریا (پایتخت) بستری شد این جوان به دلیل آسیب‌هایی که دیده بود در طول مدت درمان تمام خدمات لازم و از جمله آزمایش‌ها، اسکن و... دریافت کرد و با اطمینان از سلامتی خود از بیمارستان مرخص شد. به حکم مسوولیتی که سفارت در قبال هموطنان مقیم آن کشور داشت یکی از همکاران نمایندگی به‌طور مرتب در جریان مداوای این دانشجوی مصدوم قرار داشت. هزینه این بیمار پس از یک هفته بستری در بیمارستان تنها ۵۴ راند (واحد پول آفریقای جنوبی) معادل ۵۰۰۰ تومان (در آن زمان) شد. به گفته همکارم در سفارت این مبلغ نیز برای پذیرش بود و تمامی هزینه‌های درمان به صورت کاملاً مجایی ارائه شده بود. این دانشجوی بیمار نه تحت پوشش بیمه‌ای بود که متقبل هزینه‌های درمان شود و نه ویزای طولانی مدت داشت تا به عنوان شهروند آن کشور تلقی شود و از مزایای شهروندی بهره جوید.

مورد دوم مربوط به تجربه خودم به عنوان بیمار بستری در بخش CCU بیمارستان «لهدنیه» در شهر کوچک «خوپرت» در ۲۰ کیلومتری کربلای معلی است که در ایام اربعین و در جریان پیامدروی طوالتی از نجف به کربلا به‌دلیل مشکل قلبی در این بیمارستان بستری شدم مدت بستری من در این بیمارستان سه روز بود و در طول این مدت علاوه بر دریافت تمامی خدماتی که به یک بیمار قلبی بستری در بخش CCU ارایه می‌شود، به تشخیص پزشک معالج تحت اکوکاردیوگرافی (پژواک‌نگاری قلب براساس برگردان فرهنگستان زبان و ادب فارسی) قرار گرفتم. ممکن است باور این ادعا برای خوانندگان این سطور با تصویری که از وضعیت عراق دارند اندکی سخت باشد و آن را مبالغه‌آمیز بدانند که بیمارستان حتی یک دینار برای این خدمات مطالبه نکرد و در مقابل اسرار من و فرد هم‌رهم بر پرداخت هزینه‌ها مدیریت داخلی بیمارستان گفت: «همه خدماتی که در بیمارستان‌های دولتی عراق برای بیماران اعم از عراقی و غیرعراقی انجام می‌شود، مجانی است» و افزود دریافت هر وجهی از بیمار خلاف قانون است. در طول مدت بستری شاهد بیماران متعددی بودم که پس از بهبودی تنها با امضای یک ورقه بیمارستان را ترک می‌کردند. در ابتدا هم گفتم که به هیچ‌وجه قصد مقایسه‌ای در کار نیست و اطلاع دارم که شاخص‌های سلامت در کشورمان از عراق و حتی در مواردی از آفریقای جنوبی بسیار بالاتر است. بحث درباره وظیفه‌ای است که دولت در قبال سلامت مردم و مهم‌تر از آن «دغدغه‌های فکری» بیمار در قبال درمان در زمان بیماری دارد.

ادامه در صفحه ۳

جاوید قربان اوغلی
کارشناس روابط بین‌الملل

این روزها مساله «نظام سلامت» در کشور به دغدغه‌ای ملی تبدیل شده و روزی نیست که دست‌اندرکاران اسبق، سابق و حتی کنونی بهداشت و درمان را نگرانی‌ها، کاستی‌ها و خطراتی که سلامت مردم را در معرض آسیب قرار داده، سخنی بر زبان نیاورند. سرپرست وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در مصاحبه با یکی از سایت‌های خبری با تأکید بر اینکه سال قبل ۴۰ هزار میلیارد تومان در بخش دارو و درمان در کشور هزینه شد که ۲۵ هزار میلیارد تومان آن را مردم پرداخت کردند تأکید کرده است که «هردم دیگر قادر به تأمین این هزینه‌ها نیستند» و یکی از مسوولان درم‌بالای دولت قبلی نیز از عبارت «نظام سلامت در کما» برای بیان وضعیت این مشکل در کشور بهره جست. است. نگارنده این سطور نه کارشناس مسایل بهداشت و درمان است و نه سابقه‌ای در این حوزه دارد و نه داعیه‌ای، غرض از نوشته نیز بیان معضلی است که تأثیر سوء بر وضعیت کنونی در حوزه سلامت دارد، آن را از زبان مسوولان می‌شنود و در خانواده‌های بسیاری که با این حوزه ارتباط دارند مد می‌شود. نگران تعهدی است که بر اساس اسناد بالادستی و از جمله اصل ۲۹ قانون اساسی که «برخوردار از تأمین اجتماعی از نظر بازنشتگی، بیکاری، پیری، از کارافتادگی، بی‌سرپرستی، درآماندگی، حوادث و سوانح، نیاز به خدمات بهداشتی و درمانی و مراقبت‌های پزشکی به صورت بیمه و... حقی است همگانی» و بر اساس همین اصل «دولت موظف است طبق قوانین از محل درآمد‌های عمومی و درآمد‌های حاصل از مشارکت مردم، خدمات و حمایت‌های مالی فوق را برای افراد کشور تأمین کند» البته این مهم و تعهد دولت‌ها در قبال ملت‌هایشان در حوزه سلامت اختصاص به ایران ندارد و همه نظام‌های سیاسی اگر در همه فعالیت‌های اقتصادی منتج به درآمد از مردم مالیات اخذ کرده و آن را به عنوان راهکاری برای تأمین هزینه‌های دولت قرار می‌دهند، در حوزه آموزش و بهداشت سخاوتمندانه و بی‌هیچ‌منتی برای ملت هزینه می‌کنند و تأمین این دو را برای آحاد مردم از اهم وظایف و تکالیف حکومت در قبال ملت می‌دانند. ارایه آمار و ارقام سهم بهداشت در بودجه و درآمد ناخالص ملی کشورها را به اهل فن این حوزه وامی‌گذارم و در این مختصر به بیان دو نمونه از تجربیات خود می‌پردازم.

غرض از بیان این دو به هیچ‌وجه مقایسه در نظام سیاسی کشورهای مورد اشاره با ایران نیست چه اینکه تا حدودی با شاخص‌های اصلی سلامت در این کشورها آشنا بوده و آگاهم که وضع ایران در بسیاری از این

